

Το Μήνυμα της Προσευχής: Γίνε ό,τι είσαι (Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware)

/ [Πεμπουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1M6qxFg>]

Ο δρόμος της Νοεράς Προσευχής δηλώνεται με ακρίβεια στους λόγους του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή σχετικά με το Μεσσία: «εκείνον μὲν δεῖ αυξάνειν, ἐμέ δε ελαττούσθαι» (Ιωάν. γ', 30). Μ' αυτή την έννοια, να προσευχόμαστε σημαίνει να σιωπούμε. «Εσύ ο ίδιος οφείλεις να σιωπάς· άφησε να μιλήσει η προσευχή σου» – πιο σωστά, άφησε να μιλήσει ο Θεός. Αληθινή εσωτερική προσευχή σημαίνει να σταματάμε να μιλάμε και να αφουγκραζόμαστε στην καρδιά μας τη χωρίς λόγια φωνή του Θεού· σημαίνει να πάψουμε να ενεργούμε από μόνοι μας και να εισερχόμαστε στο χώρο της δράσης του Θεού.

Στην αρχή της Βυζαντινής Θείας Λειτουργίας, όταν έχουν τελειώσει τα προκαταρκτικά και όλα είναι πια έτοιμα για να αρχίσει η Θεία Ευχαριστία, ο διάκονος πλησιάζει τον ιερέα και λέγει: «Καιρός του ποιήσαι τω Κυρίω» – καιρός για να δράσει ο Κύριος. Αυτή ακριβώς είναι η στάση του πιστού όχι μόνο στην Ευχαριστιακή Λειτουργία αλλά και σε κάθε προσευχή δημόσια ή ιδιωτική. Ο τρίτος ορισμός, παρμένος πάλι από τον Άγιο Γρηγόριο το Σιναΐτη, δηλώνει με μεγαλύτερη

ακρίβεια το χαρακτήρα της δράσης αυτής του Κυρίου μέσα μας. «Προσευχή», μας λέει, «είναι η φανέρωσις του Βαπτίσματος». Η ενέργεια του Κυρίου δεν περιορίζεται φυσικά μόνο στους βαπτισμένους- ο Θεός είναι παρών και επενεργεί μέσα σε κάθε άνθρωπο, από το γεγονός ότι κάθε άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα και ομοίωσή Του. Η εικόνα όμως αυτή έχει αμαυρωθεί και σκιαστεί, με την πτώση του ανθρώπου στην αμαρτία.

Η εικόνα αυτή αποκαθίσταται στην αρχική της ομορφιά και λαμπρότητα με το μυστήριο του Βαπτίσματος μέσα απ' το οποίο ο Χριστός και το Άγιο Πνεύμα έρχονται να κατοικήσουν εκεί που οι Πατέρες ονομάζουν «βαθύτατο και μυστικό ταμείον της καρδιάς μας». Για τη συντριπτική πλειοψηφία όμως, το Βάπτισμα είναι κάτι που το πήραν στη νηπιακή ηλικία και για το οποίο δεν έχουν συνειδητή ανάμνηση. Αν ο Χριστός του Βαπτίσματος και ο «ενοικίων» Παράκλητος δεν παύουν ούτε στιγμή να ενεργούν εντός μας, οι περισσότεροι από μας, αν εξαιρέσει κανείς σπάνιες περιπτώσεις, είμαστε κυριολεκτικά ανίδεοι από αυτή την εσωτερική παρουσία και ενέργεια. Η αληθινή προσευχή, λοιπόν, σημαίνει την ανακάλυψη και τη φανέρωση της Χάριτος του Βαπτίσματος. Να προσευχόμεστε σημαίνει να περνάμε από το σημείο εκείνο όπου η Χάρη είναι παρούσα στις καρδιές μας μυστικά και ασυνείδητα, στην κατάσταση όπου έχουμε πλήρη εσωτερική αντίληψη και συνειδητή επίγνωση, όπου δηλαδή δοκιμάζουμε και αισθανόμαστε πιά την ενέργεια του Πνεύματος κατευθείαν και άμεσα.

Γίνε, συνειδητά κι ενεργά, αυτό που ήδη είσαι εν δυνάμει και μυστικά, επειδή έχεις πλαστεί σύμφωνα με την ιερή εικόνα και έχεις ξαναγεννηθεί με το Βάπτισμα. Γίνε ό,τι είσαι: ακριβέστερα, ξαναγύρισε στον εαυτό σου· ανακάλυψε Αυτόν που είναι ήδη δικός σου· ακούσε Αυτόν που δεν παύει ποτέ να μιλάει μέσα σου. Τούτο είναι το μήνυμα του Θεού σε όποιον θέλει να προσευχηθεί: «Δε θα μ' αναζητούσες αν δε με είχες ήδη βρει» (Pascal).